

Beste Willem!

Hoewel je meer dan vier decennia lang je vrijwel dagelijks in Engels moest inleven en er in corresponderen, en je reeds meer dan twintig jaar in Frankrijk woont, waag ik het toch je op deze 'Josquin-Day' in je moedertaal toe te spreken:

In de laatste week van juni 1971 begon voor ons beiden het grootste avontuur van ons leven: vanaf die week raakte het jouwe onlosmakelijk verbonden met de komponist Josquin des Prez, en ik startte op wel heel bijzondere wijze mijn zwerftochten door het rijk van de Muziekwetenschap. Wij delen samen heel veel herinneringen aan die draaikolk van de *International Josquin Conference* in New York, waar wij gekonfronteerd werden met onverwachte onderstromingen en verraderlijke windstoten, waartegen het verdedigen van een Nederlands monument, de zojuist voltooide editie *Werken van Josquin des Prez*, eensklaps onbegonnen werk leek. Het soms grof geschut, gericht op een ons dierbare kollega, die bij de voltooiing van dit project betrokken was geweest, deed ons pijn.

Er volgde voor jou een periode van zoeken, uitproberen, internationaal overleggen ... en maar weer eens opnieuw proberen. Samen ontwierpen we een partituurvorm die de overgeleverde notatie van Josquins komposities zo adequaat mogelijk kon visualiseren, en toen het projekt van de *New Josquin Edition* eindelijk vorm kreeg, mocht ook ik daar aan deelnemen. Als redacteur van TVNM had je me in veel opzichten een goede opleiding gegeven. Aan die kwaliteit van jou hebben nog veel van je oud-studenten gelukkige herinneringen.

In de loop der jaren heb je jezelf in meerdere opzichten als een uiterst zorgvuldig projectleider ontwikkeld; niet alleen in de inhoudelijke begeleiding en controle van 30 delen, maar ook in je relatie tot een wisselend Editorial Board en, wat nog meer zegt, tot maar liefst 20 editors, die elk hun eigen ideeën ten aanzien van authenticiteit, bronnenkeus, tekstplaatsing en ficta wensten te verdedigen. Als editor nam je zelf 8 delen voor je rekening; je had het gehele projekt ook inhoudelijk goed in de vingers: *vraiment: un homme armé!* Het werd een ware Sisyphus arbeid, waarin jou slechts één ding voor ogen stond: een betrouwbare presentatie van Josquin's komposities, die de toets van faire kritiek zou kunnen doorstaan. Dat de editie aan generaties na ons ook de mogelijkheid biedt nieuwe visies op Josquins oeuvre en haar plaats in de polyphonie der Renaissance geloofwaardig te onderbouwen ... wat kan je jezelf meer wensen!

Volmaakt beantwoordend aan de mening van de dichter Heinrich Heine over ons vaderland, was het je dan ook niet vergund het Duitse spreekwoord "Mit fünfzig ist der hohe Berg erstiegen" voor dit projekt waar te maken, want op die leeftijd was je er net de boomgrens mee gepasseerd, en had onderweg al heel wat wildgroei moeten doorworstelen. Je had echter alle steun van het Bestuur van de Vereniging, dat waakzaam en eensgezind achter je stond en, wanneer nodig tijdens dit lange traject, het spoor vrij hield. Nu mag jij terugzien op een prestigieuze editie die meer en meer de opzet van vergelijkbare editoriale projecten van jongere generaties inspireert. Maar wij beiden weten maar al te goed dat de 'eeuwigheid' van onze monumenten relatief is; hoeveel van het eens gevierde hebben ook wij niet in ons leven naar het verleden verwezen? Ons blijft slechts één zekerheid: in het depot van de KVNMM halen onze edities honderd jaar!

Voor vandaag rest me dus slechts één goede raad: Ga nu zelf bijen houden en geniet van het zoete der aarde!

Jaap van Benthem

